

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 21 lutego 2020 r.

Poz. 1744

UCHWAŁA NR 4/192/2020 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 12 lutego 2020 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2137) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, z późn. zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

uchwały Nr VII/21/2019 Zgromadzenia Związku Międzygminnego „Obra” z dnia 14 listopada 2019 r. w sprawie zmiany uchwały nr II/9/2019 Zgromadzenia Związku Międzygminnego „Obra” z dniem 11 stycznia 2019 r w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości tej opłaty i ustalenia stawki opłaty za pojemnik o określonej pojemności, z powodu naruszenia przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010, z późn. zm.) przytoczonych w uzasadnieniu.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tutejszej Izbie w dniu 17 stycznia 2020 r. Zgromadzenie Związku Międzygminnego „Obra” powołując się przepisy art. 40 ust. 1 w związku z art. 69 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 6j ust. 1 i 3, art. 6k ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 2a pkt 5, ust. 3 i ust. 4a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (podano błędną publikację ustawy: Dz. U. z 2018 r., poz. 1454 zamiast Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 – ogłoszenie tekstu jednolitego w dniu 23 października 2019 r.) dokonała zmiany stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w sposób selektywny powstających na nieruchomościach zamieszkałych.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła przedstawicieli Związku o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do uchwały VII/21/2019 z dnia 14 listopada 2019 r., z powodu sprzeczności jej postanowień z przepisami prawa, wyznaczając termin rozpatrzenia sprawy na dzień 12 lutego 2020 r.

Rozpatrując sprawę przedmiotowej uchwały, Kolegium Izby po zapoznaniu się z jej treścią ustaliło i zważyło co następuje.

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1579), ustawodawca wprowadził zmiany w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, które weszły w życie 6 września 2019 r., za wyjątkiem zmian określonych w art. 1 pkt 2 lit. c, pkt 3 i 23. W myśl art. 9 ust. 1 ww. ustawy rada gminy ma obowiązek dostosowania uchwał wydanych przed dniem jej wejścia w życie na podstawie przepisów dotychczasowych do przepisów ustawy zmienionej ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. w terminie 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, tj. w terminie do 6 września 2020 r.

Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw nałożyła na właścicieli nieruchomości obowiązek zbierania odpadów komunalnych

w sposób selektywny (art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw). Stosownie do przepisu art. 6k ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, po nowelizacji, Zgromadzenie związku zobligowane jest do dokonania wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2 tej ustawy i ustalenia stawki takiej opłaty (stawki podstawowej) oraz stawki opłaty podwyższonej za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli właściciel nieruchomości nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny, a także w myśl przepisu art. 6k ust. 4a ustawy zobowiązana jest zwolnić w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi właścicieli nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi kompostujących bioodpady stanowiące odpady komunalne w kompostowniku przydomowym, proporcjonalnie do zmniejszenia kosztów gospodarowania odpadami komunalnymi z gospodarstw domowych. W przepisie art. 6k ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach ustawodawca określił, iż stawki opłaty podwyższonej nie mogą być niższe niż dwukrotna wysokość i wyższe niż czterokrotna wysokość stawki ustalonej przez radę gminy (stawki podstawowej).

Na mocy przedmiotowej uchwały Zgromadzenie Związku dokonało zmiany - poprzez nadanie nowego brzmienia § 1 ust. 2 w uchwale Nr II/9/2019 z dnia 11 stycznia 2019 r. - stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi uiszczanej w przypadku selektywnej zbiórki odpadów komunalnych przez właścicieli nieruchomości zamieszkałych - stawka ta została zmieniona z 15,50 zł na 21,50 zł.

Pozostałe elementy uchwały pierwotnej (zmienianej) - tj. metoda ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, wysokość stawki opłaty za gospodarowanie odpadami w przypadku odpadów zbieranych i odbieranych nieselektywnie oraz stawki opłat za pojemnik określonej pojemności - nie zostały zmienione.

Na skutek wprowadzonej zmiany § 1 uchwały zmienianej otrzymał następujące brzmienie:

„§ 1.1. Opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie Związku Międzygminnego „Obra”, powstającymi na nieruchomościach zamieszkałych stanowi iloczyn liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość oraz stawki określonej w ust. 2.

2. Stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zbieranymi i odbieranymi w sposób selektywny wynosi 21,50 zł (słownie: dwadzieścia jeden zł 50/100) miesięcznie od osoby.

3. Stawka opłaty za gospodarowanie odpadami, o których mowa w ust. 2, jeżeli nie są zbierane i odbierane w sposób selektywny wynosi 28,00 zł (dwadzieścia osiem zł 00/100) miesięcznie od osoby.”

Badaną uchwałą Zgromadzenie Związku wprowadziło zmianę w uchwale Nr II/9/2019 z dnia 11 stycznia 2019 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości tej opłaty i ustalenia stawki opłaty za pojemnik o określonej pojemności, poprzez zmianę stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi z 15,50 zł na 21,50 zł miesięcznie od każdego mieszkańca zamieszkującego nieruchomość, jeżeli odpady te zbierane są i odbierane w sposób selektywny. Natomiast w § 1 ust. 3 zmienianej uchwały pozostała stawka opłaty za odbiór odpadów, jeżeli odpady te nie są zbierane i odbierane w sposób selektywny. W podstawie prawnej badanej uchwały wskazano przepisy art. 6k ust. 1, 2a, 3 i 4a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach po zmianach wprowadzonych ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1579)

Wysokość stawki określonej przez Zgromadzenie badaną uchwałą dotyczy sytuacji, w których właściciel nieruchomości wypełnia obowiązek zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny. Zgromadzenie pozostawiło w § 1 ust. 3 uchwały Nr II/9/2019 r z dnia 11 stycznia 2019 r. stawkę opłaty (28 zł) za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli odpady te nie są zbierane i odbierane w sposób selektywny, czego ustawodawca po dniu wejścia w życie (6 września 2019 r.) ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw nie przewiduje. Zgromadzenie zatem w badanej uchwale nie wypełniło dyspozycji wynikających z przepisu art. 6k ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (wskazanego w podstawie prawnej uchwały), albowiem nie określiło stawki opłaty podwyższonej za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli właściciel nieruchomości nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny (pozostawiona stawka w wysokości 28 zł nie spełnia wymogu wynikającego a art. 6k ust. 3 – podwyższona stawka co najmniej dwukrotnie wyższa od stawki „podstawowej”).

Zgromadzenie Związku pozostawiło stawki opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla dwóch kategorii właścicieli nieruchomości, a mianowicie dla tych, w których odpady komunalne są zbierane i odbierane w sposób selektywny oraz dla tych, w których odpady komunalne są zbierane i odbierane w sposób nieselektywny. Zatem Zgromadzenie nie dostosowało uchwały w sprawie stawek opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi do dyspozycji przepisu art. 6k ust. 1 i 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, albowiem nie określiła podwyższonej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli właściciel nieruchomości nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny. Sposób ustalenia stawek w sposób nieuprawniony sugeruje, iż właściciele nieruchomości nie mają ustawowego obowiązku zbierania odpadów w sposób selektywny. Należy podkreślić, iż w myśl przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach po nowelizacji podwyższona stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi ma charakter sankcyjny, a Zarząd Związku zobowiązany jest określać w drodze decyzji wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za miesiące lub miesiąc, w których nie dopełniono obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, stosując stawki opłaty podwyższonej, ustalone przez radę (art. 6ka ust. 3 ustawy).

Zgodnie z zapisami ustawy organ stanowiący gminy zobowiązany jest ustalić wysokość stawki opłaty zarówno „podstawowej” jak i opłaty „podwyższonej”, kierując się wskazaniem ustawy co do wysokości w jakiej ta opłata ma być ustalona.

W ocenie Kolegium Izby, nie można uznać za prawidłowe, stworzenie przez Związek systemu gospodarki odpadami, który na dzień podjęcia uchwały, jest zlepkiem rozwiązań przyjętych na podstawie „starych” (już nie obowiązujących) jak i „nowych” przepisów ustawy.

W związku z powyższym, każda dokonana po tym terminie zmiana uchwał organu stanowiącego związana z szeroko pojętą gospodarką odpadami komunalnymi powinna uwzględniać stan prawny po nowelizacji ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Stosownie do art. 1a powołanej wyżej ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zakresie nie uregulowanym przez ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach ustawodawca odsyła do stosowania ustawy o odpadach. Stosownie do art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, odpady są zbierane w sposób selektywny. Zatem brak jest możliwości aby dokonując dostosowania uchwały (wprowadzając zmiany do uchwały po dniu 6 września 2019 r.) dotyczącej wyboru metody ponoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi pozostawić prawo do prowadzenia nieselektywnej zbiórki odpadów w miejscu ich wytwarzania. W stanie prawnym obowiązującym po 6 września 2019 r. nie można zatem zarówno wprowadzać w uchwale prawa do nieselektywnej zbiórki odpadów jak i stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zbieranymi i odbieranymi z miejsc ich powstawania w sposób nieselektywny.

Wskazane regulacje uchwały, w ocenie Kolegium pozostają w sprzeczności z przywołanymi przepisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (art. 6k ust. 3). Stąd Kolegium Izby stwierdziło nieważność uchwały w całości.

Przedmiotową uchwałą Zgromadzenie nie dokonało zmiany stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi powstającymi na nieruchomościach, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne, a które ustaliła uchwałą zmieniającą (Nr II/9/2019 z dnia 11 stycznia 2019 r.) Nadmienić przy tym należy, że uchwałą Nr VI/24/2015 z dnia 10 grudnia 2015 r. Zgromadzenie Związku postanowiło o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne. Uchwała nadal pozostaje w obrocie prawnym.

Pozostawienie stawek dla nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy na dotychczasowym poziomie sugeruje, iż właściciele nieruchomości nie mają ustawowego obowiązku zbierania odpadów w sposób selektywny. Należy podkreślić, iż w myśl przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach po nowelizacji podwyższona stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi ma charakter sankcyjny, a Zarząd Związku zobowiązany jest określać w drodze decyzji wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za miesiące lub miesiąc, w których nie dopełniono obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, stosując stawki opłaty podwyższonej, ustalone przez radę (art. 6ka ust. 3 ustawy).

Na mocy art. 1 pkt 13 lit. b ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw w art. 6k ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, dodano pkt 5 określający maksymalne stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla nieruchomości,

na których nie zamieszkują mieszkańcy w brzmieniu: „w przypadku metody, o której mowa w art. 6j ust. 3 – 3,2% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik o pojemności 1100 litrów lub 1% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za worek o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości; za pojemniki lub worki o mniejszej lub większej pojemności stawki opłat ustala się w wysokości proporcjonalnej do ich pojemności”.

Stosownie do art. 10 ust. 2 ww. ustawy zmieniającej, stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za pojemnik lub worek, określona w uchwale wydanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wyższa niż stawka odpowiednio za pojemnik lub worek określona w art. 6k ust. 2a pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1 obowiązuje do dnia wejścia w życie uchwały wydanej na podstawie art. 6k ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy, tj. do 6 września 2020 r. Zgromadzenie Związku podjęło badaną uchwałę 14 listopada 2019 r., czyli po wejściu w życie ustawy nowelizującej z dnia 19 lipca 2019 r., co oznacza, że ustalając stawki opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi miała obowiązek stosowania przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w brzmieniu obowiązującym w dacie podjęcia uchwały.

Bowiem zgodnie z art. 6j ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w przypadku nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn zadeklarowanej liczby pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych powstających na danej nieruchomości, oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w art. 6k ust. 1 pkt 2. W myśl art. 6k ust. 1 pkt 2 ustawy, Zgromadzenie w drodze uchwały ustali stawkę opłaty za pojemnik lub worek o określonej pojemności, przeznaczony do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości. Po drugie ustalone w § 2 zmienianej uchwały stawki opłaty za pojemniki przekraczają stawki maksymalne, jakie Zgromadzenie mogło ustalić, dla pojemników o określonej pojemności. Jak wynika bowiem z art. 6k ust. 2a pkt 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, rada gminy ustala stawki opłat w wysokości nie wyższej niż maksymalne stawki opłat, które za odpady komunalne zbierane i odbierane w sposób selektywny wynoszą za miesiąc w przypadku metody, o której mowa w art. 6j ust. 3 (nieruchomości niezamieszkałe, na których powstają odpady) 3,2% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik o pojemności 1100 litrów lub 1% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za worek o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości; za pojemniki lub worki o mniejszej lub większej pojemności stawki opłat ustala się w wysokości proporcjonalnej do ich pojemności. Natomiast zgodnie z art. 6k ust. 3 ww. ustawy zgromadzenie określi stawki opłaty podwyższonej za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli właściciel nieruchomości nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny, w wysokości nie niższej niż dwukrotna wysokość i nie wyższej niż czterokrotna wysokość stawki ustalonej przez radę gminy odpowiednio na podstawie ust. 1 albo w art. 6j ust. 3b.

Zgodnie z Obwieszczeniem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem w 2018 r. (M. P. 2019, poz. 278), przeciętny miesięczny dochód rozporządzalny na 1 osobę ogółem w 2018 r. wyniósł 1.693,00 zł.

Mając na uwadze powyższe, stawki za pojemnik, we wskazanych przez Zgromadzenie w uchwale zmienianej pojemnikach o określonej pojemności dla odpadów zbieranych w sposób selektywny i nie selektywny nie mogą przekraczać maksymalnych stawek wynikających ze zmienionych przepisów ustawowych.

Natomiast w przypadku gdy właściciel nieruchomości nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów w sposób selektywny, wg postanowień § 2 ust. 2 zmienianej uchwały, stawka opłaty stanowi „dwukrotność stawki za pojemnik” odpadów zbieranych selektywnie. Z powyższej regulacji wynika, że Zgromadzenie nie wypełniło dyspozycji wynikających z przepisu art. 6k ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, odnoszących się do nieruchomości niezamieszkałych, albowiem nie określiła stawki opłaty podwyższonej za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli właściciel nieruchomości nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny. Zgodnie z zapisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Zgromadzenie zobowiązane jest ustalić wysokość stawki opłaty zarówno „podstawowej” jak i opłaty podwyższonej, kierując się wskazaniem ustawy co do wysokości w jakiej ta opłata ma być ustalona. Zarząd Związku określając w drodze decyzji wysokość opłaty

za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w których nie dopełniono obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, obowiązany jest stosować stawki opłaty podwyższonej, ustalone przez Zgromadzenie, a nie ustalać ich wysokość.

Ponadto, Zgromadzenie nie wywiązało się z ustawowego obowiązku wprowadzenia zwolnienia w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi właścicieli nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi kompostującymi bioodpady stanowiące odpady komunalne w kompostowniku przydomowym, co pozostaje w sprzeczności z przepisem art. 6k ust. 4a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Zgodnie z brzmieniem tego przepisu „rada gminy (odpowiednio – Zgromadzenie Związku) w drodze uchwały zwalnia w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi właścicieli nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi kompostujących bioodpady stanowiące odpady komunalne w kompostowniku przydomowym, proporcjonalnie do zmniejszenia kosztów gospodarowania odpadami komunalnymi z gospodarstw domowych.”

Z uwagi na to, że ustawodawca nie posługuje się sformułowaniem, że Zgromadzenie Związku „może zwolnić” tylko sformułowaniem „zwalnia”, w ocenie Kolegium Izby powyższe zwolnienie jest zwolnieniem obligatoryjnym.

Kolegium wskazuje również, że przepisy prawa miejscowego powinny się redagować tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje ustawodawcy.

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że uchwała jako akt prawa miejscowego powinna być zredagowana w taki sposób, aby była zrozumiała dla przeciętnego adresata. Adresat danego przepisu na jego podstawie powinien wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować, a z kolei organ stosujący ten przepis powinien wiedzieć w jaki sposób go zinterpretować, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Uchwały podejmowane przez organy samorządowe muszą więc zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące i uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego (Wyrok z dnia 25 marca 2009 r. WSA w Opolu I SA/Op 37/09).

Podkreślenia wymaga również, że wykonując swoje kompetencje prawodawcze, zawarte w upoważnieniach ustawowych, organy samorządu terytorialnego są obowiązane działać ściśle w granicach tych upoważnień.

Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją, co nastąpiło w niniejszej sprawie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Raz jeszcze podkreślenia wymaga, że dostosowanie uchwał do wymogów zmienionej ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie powinno się odbywać w różnym zakresie w różnych terminach, byleby tylko nie został przekroczony termin, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw. Ustawodawca nie przewidział takiej możliwości.

Mając na uwadze wskazane wyżej sprzeczności z przepisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach jak również spójność prawa miejscowego Kolegium Izby stwierdziło nieważność uchwały w całości.

Przewodnicząca Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.